

El president de la Generalitat va visitar l'Escola Vall del Tenes el 18 de setembre de 1984. D'esquerra a dreta veiem: Francesc Brustenga, alcalde de Santa Eulàlia, Jordi Pujol, Isidre Ballester, president de la Mancomunitat, Joan Ruiz, director de l'escola, Joan Mas, alcalde de Lliçà de Vall, J.B. Torres, regidor de Lliçà de Vall i Jaume Dantí, cap d'estudis de l'escola.

bularis gairebé ens fan somriure, però van tenir una gran importància de cara a nosaltres i a preparar materials pels nostres alumnes.

De la mà d'en Joan van néixer els viatges de descoberta dels Països Catalans, una recerca de les nostres arrels històriques com a treball interdisciplinari que va culminar amb una festa medieval a Santa Justa, l'inici dels certàmens literaris per Sant Jordi, la celebració del Primer Congrés de l'Europa dels Pobles, amb participació de diferents representants de nacions sense Estat quan Espanya entrà a la Unió Europea, la celebració del Mil·lenari de Cata-

lunya, els primers intercanvis amb França... I aquelles festes de Carnestoltes del claustre plenes del bon humor i de fina ironia.

L'objectiu pel qual en Joan va acceptar la direcció de l'Escola era el d'instruir el millor possible en les matèries curriculars i, al mateix temps, ajudar a formar persones, conscients, solidàries i responsables, arrelades als nostres pobles i alhora obertes a altres realitats com Europa i el món sencer.

En Joan ens va encomanar un estil de fer escola. Estil basat en la cordialitat, el diàleg, el gust per la feina ben feta i la il·lusió. I això tant en els moments fàcils com en les dificultats.

Ell ha estat per molts, i no només a l'Escola, un referent de saviesa, de catalanitat, de pedagogia, d'home arrelat a la nostra terra, de responsabilitat, de solidaritat, de senzillesa.

Creiem que és important que les joves generacions dels nostres pobles de la Vall del Tenes no es perdin l'oportunitat de poder conèixer aquest gran home. Conèixer la seva obra d'història de la literatura, la seva poesia, les seves idees pedagògiques, el seu sentit de l'humor...

I això és responsabilitat de tots els que l'hem conegut. Trobarem la manera de què la seva obra i el seu record no morin? Perquè com deia ell mateix parlant del Dr. Rubió, és "imprescindible que la nostra gent conegui quins han estat els homes que han edificat de debò la nostra cultura, i, per tant, la nostra nació".

**Maria Bassa,
i companys de l'Escola La Vall del Tenes**

Joan Ruiz i Calonja, un mestre

No recordo exactament el primer cop que vaig veure Joan Ruiz i Calonja. Segurament va ser a l'arribada de l'Escola de Segon Ensenyament Vall del Tenes. Tot un repte pels alumnes que veníem de l'escola pública Ronçana. Sabíem que encetàvem una etapa nova, en una escola que el 1986 era un referent educatiu a la comarca, amb un equip de mestres que parlaven i pensaven en català, que tenien un tracte proper i obert i on es feien convivències amb bicicleta pels Països Catalans... Tot aquell projecte se l'havia empescat Joan Ruiz, el director que cada dia arribava a l'escola caminant.

Un temps més tard, quan jo tenia uns 20 anys, en una entrevista a casa seva em deia amb senzillesa i amb un to sorneguer i cofoi que la seva biografia figurava a la Gran Enciclopèdia Catalana. Va ser el primer que vaig consultar

quan vaig tornar a casa. (Caram... –vaig pensar– si que és important!)

Amb la distància que dona el pas del temps no sé si els seus exalumnes sabrem valorar prou com la seva empenta, amb la que vam ensopegar en una edat decisiva, va marcar el nostre futur. Penso que Joan Ruiz ha treballat pel país, ha fet país sense buscar cap protagonisme. Era una persona rigorosa, íntegra i afable que a l'escola a vegades semblava que no sabés renyar.

En el transcurs d'un dels certàmens literaris que l'institut organitza cada any per Sant Jordi em va animar a no deixar d'escriure. Doncs bé, d'alguna manera o altra suposo que li he fet cas.

Gràcies pel consell, amb respecte i admiració per tot un mestre.

**Montse Bassa, periodista
i exalumna de l'IES Vall del Tenes**